

Мил. Нищо друго не й прилича освѣнь да я напуснине. Една погрѣшка ся прощава; но явоглавие-то ся осуждава. (отхожда.)

СЦЕНА ЕДИНАДЕСЯТАЯ.

Памела и Кавалерина Ернолдъ.

Паме. (Ето слѣдствие-то на иеврини-те совѣты.) (на себе си.)

Ери. (Да не самъ оный, кой-то самъ, ако като ягне кротка не я направя.) (на себе си.)

Паме. Но добръ да си отида сама самичка злощастие-то си да оплакувамъ.

(сама на отхождение.)

Ери. Чекай, не отхождай.

Паме. Що испанъ отъ мене?

Ери. Желая да тя утѣшия.

Паме. Трудно е.

Ери. Виде ти ся че не самъ достойнъ хубава една жена да утѣшия?

Паме. Можешъ на други нѣкои жени да го сполучишь, но колко-то за мене ще ти е трудно.

Ери. Надѣвамся обаче да го сполуча. Азъ не самъ человекъ съ ограниченъ умъ,